

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobkyně **T. B .**, zastoupené panem K. K., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, Praha 5**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26.10. 2009, č. x, o plný invalidní důchod, t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 26.10. 2009, č. x s e z r u š u j e a věc s e v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění :

Rozhodnutím uvedeným shora zamítla Česká správa sociálního zabezpečení v Praze žádost žalobkyně o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění. V odůvodnění odkázala na posudek Okresní správy sociálního zabezpečení v Trutnově (dále jen OSSZ) ze dne 30.9.2009 dle kterého z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla schopnost soustavné výdělečné činnosti u

žalobkyně pouze o 20% a nesplňuje tak zákonnou podmínku pro přiznání plné invalidity dle § 39 zák. č. 155/1995 Sb., v platném znění, tj. pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%.

Žalobkyně včas podanou žalobou napadla rozhodnutí žalované, domáhala se jeho přezkoumání a přiznání plného invalidního důchodu. K žalobě připojila vyjádření ředitele Dětského domova v D. L. pana K. K. ze dne 21.12. 2009, kde je nyní umístěna. V citovaném vyjádření ředitel dětského domova zrekapituloval dosavadní život žalobkyně. Uvedl, že tato se v jejich zařízení nachází od listopadu 2004, je mentálně postižená a z tohoto důvodu bylo uvažováno i o ústavu sociální péče. Je citově deprimovaná, málo samostatná, má nízké sebevědomí, nezná hodnotu peněz a práce, nemá rodinné zázemí, trpí vadou sluchu. Popsal její problémy každodenního života, kdy není prakticky schopna si bez pomoci a dohledu cokoli zajistit. K žalobě byl dále přiložen lékařský nález ze dne 18.6. 2009 - psychiatrické vyšetření žalobkyně MUDr. Z. K., psychiatrická ambulance.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

V přezkumném řízení provedl soud důkaz z lékařské dokumentace OSSZ posudkem lékařky ze dne 30.9. 2009, v němž je v diagnostickém souhrnu uvedeno, že u žalobkyně byla zjištěna tato zdravotní postižení: mentální retardace, hypacusis (nedoslýchavost), vada zraku, disharmonický vývoj osobnosti. Lékařka OSSZ na základě doložených nálezů ošetřujícího lékaře a odborných lékařů (zejména psychiatrického nálezu ze dne 18.6. 2009 a provedeného psychologického vyšetření ze dne 20.8. 2009) uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobkyně je souběh onemocnění, v popředí je mentální retardace (IQ 54). Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně označila za odpovídající postižení uvedenému v kap. V, položce 6, písm. a) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., v platném znění (tj. lehká mentální retardace, IQ v pásmu 50-69) a míře poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve výši 20%, tj. při dolní hranici daného rozpětí 15-40%. Dále uvedla, že stanovená míra poklesu se ve smyslu ustanovení § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky nemění (tj. navýšení horní hranice nebo snížení dolní hranice o maximálně 10%). V posudkovém výroku uvedla, že žalobkyně není plně invalidní dle § 39 zákona č. 155/1995 Sb., není ani částečně invalidní dle § 44 odst. 1 a 2 stejného zákona. Dále uvedla, že se nejedná o zdravotní postižení odpovídající příloze 3 ani o zdravotní postižení odpovídající příloze 4 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. v platném znění.

Na žádost krajského soudu byl ve věci dne 26.3. 2010 vypracován posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR s pracovištěm v Hradci Králové (dále také jen PK). Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobkyně na podkladě spisové dokumentace OSSZ a odborných lékařských nálezů v ní

obsažených za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie. Po jejich vyhodnocení stanovila za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobkyně mentální retardaci v dolním pásmu lehké retardace. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně označila ve shodě s lékařkou OSSZ za odpovídající postižení uvedenému v kap. V, položce 6, písm. a) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., v platném znění. Míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanovila podle tohoto ustanovení na 40%. Horní hranici procentního rozpětí zvolila vzhledem k tomu, že se jedná o lehkou mentální retardaci v dolním pásmu rozpětí IQ pro tuto poruchu, dále přihlédla k dalšímu zdravotnímu postižení, především středně těžké nedoslýchavosti. Pro užití § 6 odst. 4 cit. vyhlášky nezjistila další posudkově významné skutečnosti. V posudkovém závěru PK uvedla, že u žalobkyně byla prokázána lehká mentální retardace v dolním pásmu daného rozpětí IQ. Kvůli sluchovému postižení a s přihlédnutím ke skutečnosti, že žalobkyně je od raného dětství umístěna v ústavech, je její rozvoj osobnosti disharmonický. V posudkovém výroku PK uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí *byla žalobkyně částečně invalidní podle § 44 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění*, nebyla plně invalidní dle § 39 stejného zákona, nejednalo se ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek ve smyslu přílohy č. 3 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. v platném znění. Datum vzniku částečné invalidity stanovila dnem 18.6. 2009 s odkazem na psychiatrický nález z tohoto dne.

Při jednání soudu zástupce žalobkyně odkázal na podanou žalobu a své vyjádření ze dne 21.12.2009. Doplnil, že rodiče žalobkyně byli zbaveni rodičovských práv a on byl ustanoven poručníkem žalobkyně do jejích 18-ti let. Žalobkyně je umístěna v dětském domově a ještě jeden rok bude navštěvovat odborné učiliště. Její návrat do společnosti je možný pouze v případě, že se nevrátí ke svým rodičům, kde je nevyhovující a nevhodné prostředí. V úvahu by přicházelo pouze zaměstnání v chráněné dílně, což je možné pouze za předpokladu, že žalobkyně bude mít zajištěné bydlení. Snahou dětského domova je žalobkyni v její nelehké situaci pomoci. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Náklady řízení nežádal.

Pověřená pracovnice žalované ponechala konečné rozhodnutí na úvaze soudu. Náklady řízení nepožadovala.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že žaloba je d ů v o d n á.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění, je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a) poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo b) je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

pokračování

32Cad 81/2009

Podle ustanovení § 44 odst. 1 stejného zákona je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33%. Podle odstavce 2 citovaného zákonného ustanovení je pojištěnec částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky.

Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Pro přezkumné soudní řízení je k takovému posouzení povolána ze zákona Posudková komise MPSV ČR (§ 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů). Komise zasedala v řádném složení, za účasti odborného psychiatra a zdravotní stav žalobkyně hodnotila na základě dostupné zdravotní dokumentace a vlastních zjištění.

Soud nemá odborné medicínské znalosti pro závěr o stupni invalidity žalobkyně, a proto vycházel při svém rozhodování z citovaných posudků. Napadeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o plný invalidní důchod na základě posudku lékařky OSSZ ze dne 30.9. 2009, kterým žalobkyně nebyla shledána ani plně ani částečně invalidní. V řízení před soudem bylo posudkem PK s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 26.3. 2010 prokázáno, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí částečně invalidní podle § 44 odst. 1 cit. zákona ode dne 18.6. 2009. Posudková komise svůj posudkový závěr náležitě odůvodnila a své zjištění opřela o odborný psychiatrický nález ze dne 18.6. 2009 a provedené psychologické vyšetření. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o závěry posudku PK, který považuje za objektivní a přesvědčivý, posudek obsahuje analýzu zdravotního stavu žalobkyně a obsahuje náležité odůvodnění posudkového závěru.

Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem tak došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak, než žalovaná ve správním řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná vydá nové rozhodnutí, kterým žalobkyni přizná částečný invalidní důchod ode dne 18.6. 2009. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně náhradu nákladů řízení nepožadovala, proto bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku II. rozsudku uvedeno.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).

pokračování

32Cad 81/2009

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s.ř.s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Kasační stížnost je třeba podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu v Brně, který o ní bude rozhodovat. Nemá-li účastník vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem.

V Hradci Králové dne 5. srpna 2010

JUDr. Ivona Šubrtová, v.r.
samosoudkyně